Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26210
Copyright: Admont, Benediktinerstift

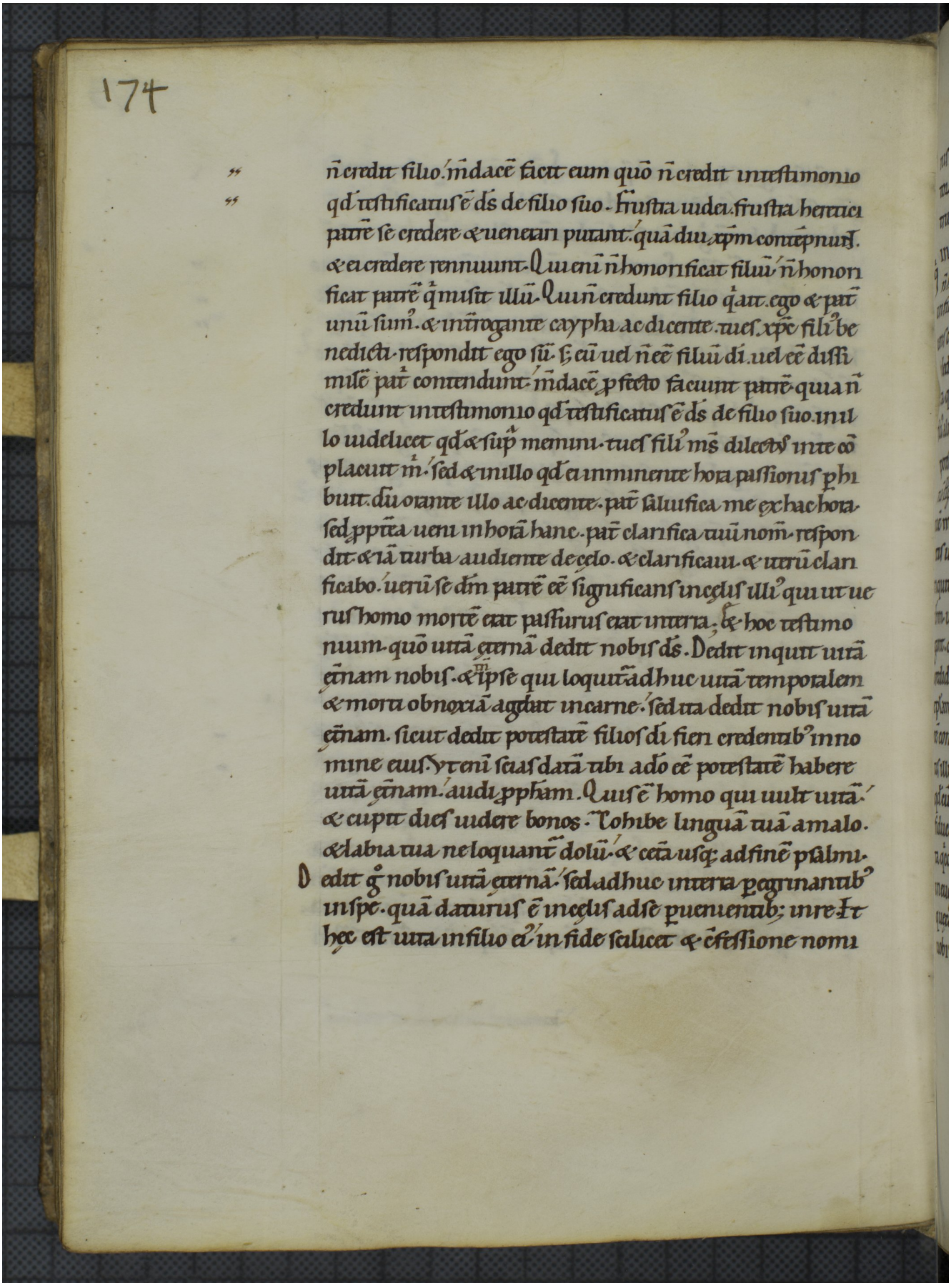

ñ credit filio. m̄dacē facit eum quō ñ credit in testimonio
qd̄ testificatus ē ds̄ de filio suo. Frustra uidei. frustra heretici
patrē se credere & uenerari putant. quā diu xp̄m contēpnunt.
& ei credere renuuunt. Qui enī ñ honorificat filiū. ñ honori
ficat patrē q̄ misit illū. Qui ñ credunt filio q̄ ait. ego & pat̄
unū sum⁹. & interrogante caypha ac dicente. tues xp̄c filiꝰ be
nedicti. respondit ego sū. s; eū uel ñ eē filiū di. uel eē dissi
milē pat̄ contendunt. m̄dacē ꝓfecto faciunt patrē. quia ñ
credunt in testimonio qd̄ testificatus ē ds̄ de filio suo. in il
lo uidelicet qd̄ & sup̄ memini. tues filiꝰ m̄s dilectus in te cō
placuit m̄. sed & in illo qd̄ ei imminente hora passionis ꝑhi
buit. dū orante illo ac dicente. pat̄ saluifica me ex hac hora.
sed ꝓp̄tēa ueni in horā hanc. pat̄ clarifica tuū nom̄. respon
dit. & iā turba audiente de celo. & clarificaui. & iterū clari
ficabo. uerū se dm̄ patrē eē significans in celis illiꝰ qui ut ue
rus homo mortē erat passurus erat in terra; & hoc testimo
nium. quō uitā eternā dedit nobis ds̄. Dedit inquit uitā
eternam nobis. & m̄ ipse qui loquitur adhuc uitā temporalem
& morti obnoxiā agebat in carne. sed ita dedit nobis uitā
eternam. sicut dedit potestatē filios di fieri credentibꝰ in no
mine eius. Vt enī scias datā tibi adō eē potestatē habere
uitā eternam. audi ꝓphām. Quis ē homo qui uult uitā.
& cupit dies uidere bonos. Cohibe linguā tuā a malo.
& labia tua ne loquant̄ dolū. & cetā usq; ad finē psalmi.
Dedit g̊ nobis uitā eternā. sed adhuc in terra ꝑegrinantibꝰ
in spe. quā daturus ē in celis ad se ꝑuenientib; in re. Et
hec est uita in filio eiꝰ in fide scilicet & cōfessione nomi